

ȚARA DE FOC

sau țara în care moldovenii se simt popor prosper

Moldovan Yankees. Go home!
Stelele de pe mașină indică numărul
de sudanezi capturați... (șutca).

Cornel Coica

Moldovenii – "exponat" pentru sudanezi

Zona în care a fost dislocat grupul de moldoveni din care a făcut parte și Cornel, a căpătat statut convențional de orașel. Pentru a avea acces la transportul fluvial, de la un afluent al Nilului a fost săpat un canal de vreo doi kilometri lungime. De cum au fost ridicate corturile militare și căsuțele în care sînt cazați moldovenii, zona împrejmuită cu plasă metalică, a devenit obiect de atracție pentru localnici. Africanii, aflînd de străini, au venit cu familiile lor de la sute de kilometri distanță să-i vadă. Ei și-au instalat, în afara gardului, niște cutii, care le țineau loc de casă. În "orașelul" moldovenilor era cald. Termometrul indica 40 - 45 grade. Gardul era, cortina de fier" ce despărțea cele două lumi cu totul diferite Moldova și Sudanul.

Chiar dacă dorm și mîncîncă în corturi militare, moldovenii totuși au mașini amfibii, mîncare de trei ori pe zi, un minim de confort, lucrează la notebook-uri, au aer condiționat și cel mai important, au certitudinea că în cîteva luni se întorc în Europa, pe la casele și familiile lor. După gardul de plasă e o atmosferă ca la începutul istoriei. "De parcă ai fi luat mașina timpului și te-ai fi întors la începutul începuturilor. Lipsă de hrană, lipsă de apă, sărăcie infernală. Ca să-și găsească apă de băut, sudanezii trebuie uneori

Avanti Moldova!

Cornel Coica a fost contabil la NEORAMA, pardon, contabil-șef. El a plecat în Sudan. S-a vaccinat împotriva malariei și a purces la aventură în Țara Negroizilor (semnificația cuvîntului Sudan, de proveniență arabă). - Înainte de a pleca mi-am sunat niște cunoscuți, care au fost în Sudan și i-am întrebat ce să-mi iau. Mi-au spus să-mi iau de toate, pentru că acolo nu găsești nimic. Sudanul descoperit de Cornel e fierbinte ca un cuptor încins. Se îmbracă însă bine pentru că soarele e nemilos cu pielea unui alb. La toate acestea se mai adaugă și efectul de seră, rezultat în urma impactului temperaturilor înalte și a umezelii ridicate. Insectele, arșița și umezeală cumulate dau o notă proastă nivelului de

confort oferit de Sudan. În cele două luni de ședere în Sudan, Cornel a reușit să asiste la o vîntătoare de crocodili, a prins pește cu sulița și a văzut milioane de insecte și reptile, despre care nici nu se pomenește în manualul de zoologie. "Sînt atît de multe gîngăanii zburătoare și terestre, că nu mai știu cum să scapi de ele. Mă feram însă să le omor. Dacă cumva strîvești vreuna nu știi ce ți se poate întîmpla".

Tvoia Buburuza vseгда s tobol (folclor sudanez)

Arhitectură sudaneză contemporană

Sudanezii sînt săraci

Mai săraci ca moldovenii. Cu toate că trăiesc într-o țară cu rezerve de petrol care se estimează la 631.5 milioane de barili, gaze naturale de cca 99.11 milioane de m3 și bogată în zăcămintele de aur și smaralde, sudanezii sînt foarte, foarte săraci. Potențialul acestui pămînt constituie unul din motivele care, timp de peste 20 de ani, a ținut focul aprins al războaielor. Nordul controlat politic și economic de arabi e în conflict cu sudul rebel. Musulmanii cu creștinii. În acest răstimp, războiul a luat viața a circa două milioane de sudanezi.

Satul Baciol

Cornel cu copii pe care i-a făcut în Sudan

Prietena lui Cornel Kakatua

Te-am spus să nu măninci mămăligă cu minile murdare

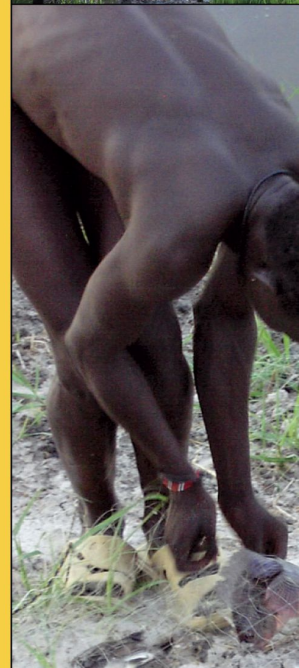

„svarșii” sudanezi sînt cei mai buni prieteni ai „svarșilor” moldoveni

Arhitectură sudaneză tradițională

Într-una din zile, atenția lui Cornel Coica a fost atrasă de împușcăturile și vocile euforice, care veneau dinspre canalul care unește „cetatea moldovenilor” cu afluentul Nilului. „Am ieșit repede din birou, fiind intrigat de ce se întîmplă. Ajuns la fața locului, am asistat la tentativa localnicilor de a vîna un crocodil de vreo cinci metri lungime. Pînă la urmă Kalașnikovurile au „suférit” înfrîngere iar reptila a scăpat”.

La limita supraviețuirii

În Sudan nu găsești nici drumuri, nici transport în afară de „trăsura” din imaginea de alături. De aceea, aici, distanța nu se măsoară în kilometri sau mile, ci în timp. Unicul mijloc de transport la care au acces localnicii sînt buștenii de copaci. Îi

Populație: 35 mln (conform datelor ONU, 2005).
Capitala:
Suprafața: 2,5 mln km²
Durata medie de viață (bărbați/femei): 55 ani/58 ani.
Unitatea monetară: dinar sudanez.
Produsul intern brut: 70.95 miliarde de dolari SUA.
Exportă: petrol, bumbac, piei de vite, susan etc.
Venitul anual pe cap de locuitor: 530 dolari (conform datelor Băncii Mondiale)
Domeniul pe internet: .sd
Prefixul telefonic internațional: +249

Cornel, bine bronzat (primul din dreapta) alături de tovarășii săi de arme. Sudan, iunie 2006

cioplesc și îi transformă într-o luntre preistorică în care își urcă familiile și pornesc pe Nil sau afluenții săi, în căutarea unui loc de trai mai bun. Pentru a-și face casă ei

provoacă un incendiu (pe care nu întotdeauna îl pot controla) pentru a defrișa o anumită porțiune de pământ. Apoi își clădesc casele din pământ și le acoperă cu nuiile și paie. Chiar dacă viața lor este o perpetuă luptă pentru viață sudanezii sînt binevoitori și prietenoși. Au familii numeroase: mulți copii, unchi și mătușe. Locuiesc toți laolaltă, împart între ei aceeași bucată de pește, vînat sau sorg.

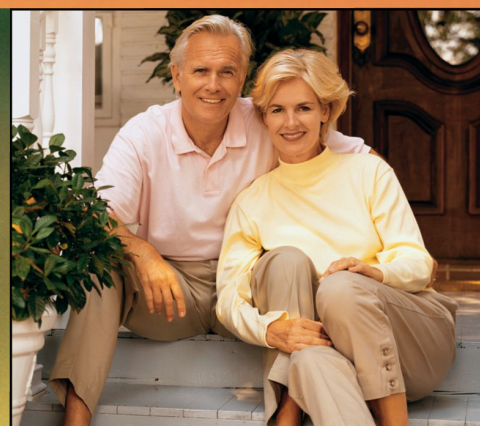
Cei care au animale: capre, vaci, se consideră înstăriți. Le păstrează însă pentru zile negre sau le folosesc ca monedă de schimb. „O vacă este echivalentul a 70 de dolari. Un Kalașnikov costă cît două vaci, iar o femeie – cît patru”, spune Cornel. Prețul pentru o nevastă tînă și sănătoasă, bună de muncă, poate să crească însă și pînă la 3000 – 3500 de dolari. Catalogați ca fiind o națiune cu generații întregi pierdute, sudanezii au o abilitate demnă de tot respectul: de a lupta continuu pentru viață, chiar dacă e o viață la fel ca cea a animalelor salbatice. Fetele de mici sînt instruite să facă „echilibristică”, ca apoi tot restul vieții lor să-și ducă pe virful capului coșurile mari și grele pline cu rufe. Iar cuvîntul război, pe înțelesul viitorilor bărbați sudanezi, nu este un simplu joc sau o înscenare, cum nici praful de pușcă, bombele și minele nu sînt butaforice.

Mariana Arsene - Cușnir

P.S.: Cornel Coica a revenit acasă. Ne-a povestit și nouă despre Sudan. Noi - vouă. Probabil, n-am putut descrie exact ce simt cei care ajung acolo. Oricum, imaginile prezentate, și textele alăturate nu exprimă suficient această țară. În Sudan trebuie să ajungi sau... poate mai bine e să-ți alegi o altă destinație. Dar și mai bine e să-l urmezi pe Cornel, care la momentul actual e în Honduras.

Căsnicia fericită combate răceala

Persoanele care au o căsnicie fericită au mai multe șanse să lupte eficient împotriva răcelii, susține o echipă de cercetători de la Universitatea din Birmingham, relatează BBC. Cercetătorii au avertizat că răceala poate face mai multe probleme persoanelor care s-au despărțit sau au divorțat recent de partenerii lor. Echipa de cercetători a realizat un studiu potrivit căruia evenimentele stresante din viața de zi cu zi afectează răspunsul imunitar al organismului în fața răcelii. Potrivit studiului, organismul unei persoane care are o căsnicie fericită generează o cantitate mai mare de anticorpi decât cel aparținând uneia a cărei căsnicie nu funcționează tocmai bine.

Pe de altă parte, subiecții care au suferit decepții sentimentale aveau un nivel mai mic de anticorpi în sânge decât persoanele care nu au trecut prin astfel de situații. Echipa de cercetători a realizat acest studiu cu ajutorul a 180 de subiecți cu vârste de peste 65 de ani și de la care a prelevat probe de sânge. "Știm că persoanele cu vârste de peste 65 de ani se îmbolnăvesc mai rapid de gripă. Studiul arată că, în cadrul acestei categorii de vîrstă, cei care sînt singuri sînt predispuși la răceală, spre deosebire de persoanele de aceeași vîrstă care au o căsnicie fericită", a declarat Anna Phillips, coordonatorul studiului.